

Vanellus
XXX jaargang
1977 no 1

De „doodgewone” Huismus

Waar mensen wonen zien we Huismussen. Deze vogel is zo algemeen, dat de doorsnee vogelliefhebber er totaal geen aandacht aan besteedt. Ook in de literatuur is weinig over de Huismus te vinden. Het vreemde feit doet zich dus voor, dat over onze meest algemene vogel het minst geschreven is.

Van oorsprong is onze mus een Afrikaanse weervogel. Dit zou men op het eerste gezicht niet van hem zeggen. Wanneer hij aan z'n enorme opmars over Europa en Azië is begonnen laat zich slechts raden. Wel staat vast dat met de uitbreiding van steden en dorpen de Huismus gewoon mee gaat. In Noord Amerika en Australië is de Huismus door emigranten ingevoerd. Ook daar komt hij overal voor waar mensen wonen. In deze werelddelen gaat dit echter vaak ten koste van de inheemse holenbroeders, deze worden daar door de Huismus verdrongen.

De oorspronkelijke nestbouw, een groep hangende wevernesten in een boom, wordt voor zover mij bekend niet meer waargenomen. De mus is overgegaan op een gemakkelijker te krijgen nest: een bestaande holte. Deze nestholte wordt de mus door

2 ♀♀ op de voederautomaat

♂ op de voedertafel

de mens in ruime mate aangeboden, d.m.v. geweldige dakpannen. De ruimten onder die pannen zijn via de dakgoot bereikbaar. De Huismus broedt ook graag in nestkastjes, die meestal voor de Mezen zijn geplaatst. Enkele andere broedplaatsen zijn in muurgaten naast ankers en in klimop.

Niemand zal ontkennen dat de Huismus een gezellig levende vogel is. Vaak zien we groepen variërende van enkele tot tientallen stuks, dit zowel bij het voedselzoeken, bij het stofbaden en de gezelligheidszang in één of andere boom.

Om iets meer over deze vogel te weten te komen, ben ik in augustus 1976 begonnen ze te vangen en van kleurringen te voorzien. De bedoeling was de 20 tot 30 exemplaren die elke dag op mijn voedertafel komen eten 'n individueel kenmerk te geven. Elke vogel krijgt een andere kleurencombinatie zoals bijvoorbeeld: rechts - rood, linksboven - wit, linksonder - goud, of: rechts - wit, linksboven - blauw, linksonder - zwart.

Nu blijkt dat in de groep veel meer verloop is, dan ik had verwacht. Tot eind 1976 heb ik ongeveer 60 mussen geringd. De helft hiervan heb ik nooit meer terug gezien. Deze zijn van het vangen waarschijnlijk te erg geschrokken. De andere 30 zijn gedurende korte of langere tijd vaste gast geweest op de voedertafel in ons achtertuinje. Van de groep die elke dag bij ons komt eten, zijn nooit meer dan 10 stuks geringd. Vooral in september verdwenen veel vaste bezoekers. Toch blijft de groep bij ons achter uit 20 tot 30 exemplaren bestaan.

Mijn vraag aan de lezers van „Vanellus” is nu, waar blijven deze Huismussen?1). Als iemand een mus met kleurringetjes ziet, dan graag even een berichtje. Ook vraag ik mij af in hoeverre de mus kleinste van de Huiszwaluw gebruikt. Trouwens elke informatie over de Huismus is van harte welkom.

S. Visser, Bern. Bumastraat 12, Leeuwarden, tel. 05100-51507

1) Veel Huismussen leiden vooral na de broedtijd een zwervend bestaan. Bovendien trekken er ook Huismussen door. Red.

wester
interieurverzorging n.v.

Grootzand 33-35-37 tel. 05150-17215